

Osm dní budeš slavit ☺

Dnes na svátek svatého Štěpána, kdy náš kostel bývá plný jako v neděli a bohoslužba je slavnostně doprovázená muzikanty si chceme připomenout, že v katolické liturgii slavíme během roku dva největší svátky: Vánoce a Velikonoce. Hlavní vánoční svátek je 25. prosince a má název Slavnost Narození Páně a druhým největším svátkem, a tím nejhlavnějším, je velikonoční neděle, kdy slavíme Slavnost Zmrtvýchvstání Páně. Aby vyšla najevo velikost těchto dvou slavností, tak každá z nich má svůj tzv. oktáv. To znamená, že daná slavnost trvá po celých osm dní.

Dnešní den Svatého Štěpána je tak druhým dnem vánočního oktávu. Podobně jako Velikonoční pondělí je druhým dnem velikonočního oktávu a náš chrám je taktéž plný jako v neděli. Osmý den oktávu Vánoc je zakončen slavností, v níž si připomínáme mateřství Matky Boží, Panny Marie a to 1. ledna na Nový rok.

Jako římská katolíci jsme tak dědici prožívání víry antických římských křesťanů jak v prožívání roku, tak i jednotlivých svátků. Současná vánoční mše má tři druhy možnosti slavení: V noci, Za svítání a Ve dne a ty vychází z dávného slavení Vánoc v Říme. V předvečer Vánoc se shromáždili křesťané v bazilice Panny Marie Větší (Santa Maria Maggiore), která leží zhruba 4 kilometry od baziliky svatého Petra ve Vatikánu. Tam se spolu s římským biskupem, kterého přezdívali pápa – tatínek (papež), modlili žalmy, četli starodávná proroctví vztahující se na budoucího mesiáše, Krista a slavili liturgii nadcházejícího svátku. Z toho se stal zvyk slavit tzv. Půlnoční mši svatou. Poté celé společenství se svícemi v rukou ve svatou noc narození Páně přecházelo Římem a cestou navštívilo řecký klášter Anastasis, kde byli mniši východního, byzantského, obřadu a spolu s nimi prožili Římané s papežem liturgii za svítání, kde se četlo evangelium o pastýřích přicházejících nad rámem do betlémské jeskyně. Odtud plyne zvyk slavit mši tzv. Za svítání. Hlavní bohoslužba poté byla, až se společenství křesťanů přesunulo do vatikánské baziliky sv. Petra, kde byla kolem deváté hodiny dopolední hlavní vánoční mše svatá, zvaná dnes Mše ve dne. Následující týden se poté slavil jako prodloužení této slavnostní vánoční bohoslužby, z čehož vznikl tzv. vánoční oktáv, který slavíme v Církvi dodnes.

Na hlavní svátek vánoční 25. prosince při mši ve dne se čte začátek Janova evangelia: „*Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.*“ A úryvek končí slovy: „*Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náruči Otce, ten o něm podal zprávu.*“ O Vánocích si uvědomujeme, že nepochopitelný, nevýslovný, nezobrazitelný Bůh, Bůh bez počátku a konce, On, příčina vší existence, se stal člověkem skrze narození malého miminka. Obraz Syna spočívajícího v náruči Otcově, jak ho popisuje evangelista Jan, je obrazem něžného milujícího Boha, který v Kristu bere do náruče každého, kdo v Jeho Syna, Ježíše Krista, uvěří a tak se stane Božím dítětem. Jan proto hovoří o lůně, či náruči Otcově, abychom si uvědomili důvod poslání Krista: přenést celé stvoření k existenci v Otcově náruči.

Dnes na svátek svatého Štěpána si tutéž skutečnost pozvání do Otcovy náruče uvědomujeme, když jáhen Štěpán plný Ducha Svatého pozdvihne hlavu krátce před kamenováním a vidí Božího Syna, Ježíše Krista, po Otcově pravici. Pán, mu a také nám, ukazuje smysl našeho bytí, smysl našeho života: nechat se přijmout Ježíšem, abychom byli všichni v blízkosti Otcovy něhy a lásky.

Prožívejme i tento den, jako pozvání do náruče Boží. Prosme Ducha Svatého, abychom také my měli před očima toto pozvání zvláště v těžkých a životně nepřehledných situacích. Smysl všeho je cesta do náruče Otcovy. Cestou je Ježíš a světlem Duch Svatý. Požehnané Vánoce.